

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 17 czerwca 2022 r.
(OR. en)

10387/22

EF 179
ECOFIN 638
DELECT 98

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Do: Sekretariat Generalny Rady

Nr dok. Kom.: C(2022) 3589 final

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...
z dnia 10.6.2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości danych podlegających zgłoszeniu repozytoriom transakcji oraz rodzaj zgłoszeń, które należy stosować

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2022) 3589 final.

Załącznik: C(2022) 3589 final

Bruksela, dnia 10.6.2022 r.
C(2022) 3589 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 10.6.2022 r.

**uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012
w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny
poziom szczegółowości danych podlegających zgłoszeniu repozytoriom transakcji oraz
rodzaj zgłoszeń, które należy stosować**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (EMIR REFIT) wprowadzono szereg uprawnień dla ESMA w zakresie opracowywania wykonawczych i regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ram sprawozdawczości na podstawie EMIR.

ESMA skorzystał z istniejącego wcześniej uprawnienia przewidzianego w art. 9 ust. 5 EMIR w celu dokonania przeglądu regulacyjnych standardów technicznych dotyczących sprawozdawczości. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 148/2013 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości informacji podlegających zgłoszeniu repozytoriom transakcji¹ było od czasu jego przyjęcia w 2013 r. kilkakrotnie poddawane przeglądowi, głównie w celu poprawy jakości zgłaszanych danych. Niektóre aspekty tych przepisów, które były problematyczne dla rynku, zostały również wyjaśnione przez ESMA w drodze pytań i odpowiedzi.

Aby poprawić czytelność ram prawnych i zapewnić spójność z nowymi wykonawczymi standardami technicznymi i innymi standardami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym, ESMA zaproponował projekt regulacyjnego standardu technicznego uchylającego rozporządzenie delegowane (UE) nr 148/2013.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Aspekty proceduralne

W dniach 26 marca 2020 r. – 3 lipca 2020 r. ESMA przeprowadził konsultacje publiczne w sprawie swojego projektu regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych. Urząd otrzymał łącznie 41 odpowiedzi jawnych i 10 odpowiedzi poufnych.

Opinie zainteresowanych stron

Szczegółowe informacje, które należy przedstawić w zgłoszeniach

W dokumencie konsultacyjnym ESMA zaproponował nową strukturę tabel pól. Ogólnie rzecz biorąc, wyjaśnienia i proponowane zmiany w strukturze tabel zostały przyjęte z zadowoleniem. W ogólnych uwagach do dokumentu konsultacyjnego wyrażono jednak pewne obawy dotyczące liczby pól podlegających zgłoszeniu. Należy zauważyć, że w przeważającej części zwiększenie liczby pól wynika z (i) dostosowania do globalnych wytycznych oraz (ii) poprawy specyfikacji danych podlegających zgłoszeniu. Ponadto niektóre obszary, w których ESMA zasięgnął opinii, nie zostały uwzględnione w ostatecznym projekcie w świetle otrzymanych informacji zwrotnych, ponieważ uznano je za mniej krytyczne (np. identyfikator i rodzaj beneficjenta, wskaźnik uruchomienia ratingu kontrahenta i wskaźnik progu ratingu kontrahenta).

Zgłaszanie zdarzeń związanych z cyklem życia kontraktu

Kontrahenci i kontrahenci centralni (CCP) są zobowiązani, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia EMIR zmienionego rozporządzeniem EMIR REFIT, nie tylko do zgłaszania

¹ Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 1.

zawarcia instrumentu pochodnego, ale również informacji „na temat zmian lub rozwiązania tego kontraktu”. Aby organy mogły uzyskać całościowy i dokładny obraz ekspozycji na rynku w dowolnej chwili, konieczne są wystarczająco szczegółowe i przejrzyste wymogi dotyczące sprawozdawczości na temat zdarzeń związanych z cyklem życia kontraktu. W związku z powyższym informacje te mają zasadnicze znaczenie z punktu widzenia monitorowania ryzyka systemowego i zwiększenia przejrzystości rynku instrumentów pochodnych. W dokumencie konsultacyjnym ESMA zaproponował zmienione podejście do zgłaszania zdarzeń związanych z cyklem życia kontraktu, ponieważ okazało się, że istniejące podejście nie jest w stanie zapewnić organom dobrej wiedzy na temat zdarzenia biznesowego, które doprowadziło do zgłoszenia. Podstawą proponowanego podejścia jest podział informacji na temat zdarzeń związanych z cyklem życia kontraktu na dwa specjalne pola: „rodzaj operacji” – pole określające, czy dane zgłoszenie tworzy, modyfikuje, koryguje, kończy itp. zapis dotyczący danej transakcji, oraz „rodzaj zdarzenia” – pole zawierające informacje na temat rodzaju zdarzenia biznesowego, które prowadzi do danego zgłoszenia. Proponowany model spotkał się z szerokim poparciem, a większość respondentów potwierdziła, że ogólnie wniosek jest bardzo jasny. Liczne szczegółowe uwagi przedstawicieli branży pokazują jednak, że istotną rolę w zapewnieniu spójnego zrozumienia i wdrożenia przez uczestników rynku odegrają dalsze wytyczne (w tym konkretne przykłady).

Rozliczone transakcje

Art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 148/2013 stanowi, że jeżeli kontrakt pochodny, w odniesieniu do którego szczegółowe informacje zostały już zgłoszone zgodnie z art. 9 EMIR, jest następnie rozliczany przez CCP, kontrakt ten zgłasza się jako rozwiązany przy użyciu rodzaju operacji „przedterminowe rozwiązanie”. Nowe kontrakty wynikające z rozliczenia zgłasza się z podaniem rodzaju operacji „nowy”. Ten sam artykuł stanowi również, że jeżeli kontrakt jest zawierany w systemie obrotu i rozliczany tego samego dnia, zgłasza się jedynie kontrakty będące wynikiem rozliczenia. Ponadto w przypadku rozliczanych kontraktów kontrahenci powinni wskazać w zgłoszeniu CCP i członka rozliczającego, a także określić znacznik czasu rozliczenia. ESMA zaproponował utrzymanie tej logiki zgłoszeń i zachowanie odpowiednich pól.

Zgłaszanie na poziomie pozycji

Aby uniknąć podwójnego liczenia zgłoszeń transakcji i pozycji w ramach EMIR, należy zaktualizować zgłoszenia dotyczące pierwotnych transakcji, co pozwoli na uzyskanie odpowiedniego statusu oraz jasności, że nie są już one otwarte. W dokumencie konsultacyjnym ESMA zaproponował utrzymanie obecnego podejścia z niewielkimi zmianami. Ponadto ESMA zaproponował wyjaśnienie, że zgłaszanie na poziomie pozycji powinno być uzgadniane między danymi dwoma kontrahentami, tj. obaj kontrahenci biorący udział w transakcji powinni albo włączyć instrument pochodny do pozycji, albo nadal zgłaszać odpowiednie zdarzenia związane z cyklem życia kontraktu na poziomie transakcji. Informacje zwrotne dotyczące tego konkretnego punktu były zróżnicowane. ESMA uznaje potencjalne trudności z dwustronnym uzgodnieniem poziomu zgłoszeń między kontrahentami oraz negatywny wpływ takich problemów na uzgadnianie. Mając na uwadze, że zgłaszanie na poziomie pozycji jest możliwością, a nie wymogiem, ESMA wyjaśnia, że rozwiązaniem domyślnym jest zgłaszanie na poziomie transakcji, co oznacza, że w przypadku braku porozumienia między kontrahentami powinni oni zgłaszać instrumenty pochodne na poziomie transakcji. Zgłaszanie na poziomie pozycji będzie możliwe tylko wtedy, gdy spełnione zostaną wszystkie odpowiednie warunki, a obaj kontrahenci wyrażą zgodę zgłaszanie na poziomie pozycji.

Zgłaszanie zabezpieczenia

Jeżeli chodzi o depozyty zabezpieczające, dodano kilka dodatkowych pól zgodnie z międzynarodowymi wytycznymi. Powinny one umożliwiać organom zidentyfikowanie pojawiających się na rynkach instrumentów pochodnych zagrożeń wynikających ze zmian stosowanych redukcji wartości. W ujęciu zbiorczym można je również wykorzystać do określenia średniego ważonego poziomu redukcji wartości stosowanych w odniesieniu do poszczególnych portfeli, jak również zmian tego poziomu w czasie. Takie informacje pomogłyby organom zmierzyć jakość zabezpieczenia, ocenić ewolucję dźwigni finansowej w systemie finansowym oraz potencjalne narastanie warunków skrajnych i ryzyka systemowego z punktu widzenia stabilności finansowej. Żaden z respondentów nie poruszył żadnych istotnych kwestii w tym zakresie.

Kwoty nominalne

Jest to pole o zasadniczym znaczeniu i ważne jest, aby zostało prawidłowo wypełnione. W art. 3a rozporządzenia delegowanego (UE) nr 148/2013 określono, w jaki sposób należy je wypełnić w przypadku niektórych rodzajów kontraktów pochodnych. W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 148/2013 zawarto również definicje „kwoty referencyjnej (nominalnej)” i „ilości”. Wytyczne CPMI-IOSCO zawierają szczegółowe instrukcje dotyczące zgłaszania kwoty nominalnej w przypadku poszczególnych produktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. ESMA zaproponował, aby treść tych wytycznych była wykorzystywana do zgłaszania kwoty nominalnej na podstawie EMIR w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Otrzymane informacje zwrotne były zasadniczo pomocne.

Cena

ESMA zaproponował w dokumencie konsultacyjnym pewne zmiany w mechanizmach, w ramach których zgłaszana jest cena kontraktu pochodnego. W szczególności ESMA zaproponował zmianę pól i ich definicji w celu lepszego dostosowania do wytycznych międzynarodowych i wyjaśnił, że pole „cena” powinno być wypełniane tylko wtedy, gdy odnośne informacje nie są podane w innym polu. Ogólnie rzecz biorąc, respondenci odnieśli się do propozycji przedstawionych przez ESMA pozytywnie.

Tworzenie powiązań między zgłoszeniami

W oparciu o wytyczne międzynarodowe ESMA zaproponował w dokumencie konsultacyjnym wprowadzenie sześciu nowych pól. Opinie respondentów na temat wprowadzenia tych nowych pól były rozbieżne. ESMA przewiduje, że przyszłe wytyczne dotyczące stosowania EMIR w zakresie sprawozdawczości będą zawierać wyjaśnienia na temat sposobu wypełniania tych nowych pól w zgłoszeniach. ESMA zaproponował, aby zgłoszenia dotyczące instrumentów pochodnych wynikające z tej samej kompresji były powiązane wspólnym identyfikatorem oraz aby wykorzystywać ten identyfikator do tworzenia powiązań między instrumentami pochodnymi nie tylko w przypadku kompresji, ale również w przypadku innych zdarzeń posttransakcyjnych w zakresie redukcji ryzyka, takich jak transakcje równoważenia. W świetle otrzymanych informacji zwrotnych ESMA zdecydował, że należy to zgłaszać, w stosownych sytuacjach, w szczególności w przypadku kompresji z dostawcą usług będącym stroną trzecią lub CCP oraz równoważenia portfela.

3. OCENA SKUTKÓW

Komisja nie przeprowadziła szczegółowej oceny skutków proponowanych regulacyjnych standardów technicznych, ale oparła swoją ocenę na przeprowadzonej przez ESMA analizie kosztów i korzyści zawartej w sprawozdaniu końcowym Urzędu.

Główne decyzje polityczne zostały już przeanalizowane i opublikowane przez Komisję we wniosku ustawodawczym, który doprowadził do przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

ESMA zdaje sobie sprawę, że proponowane zmiany standardów technicznych poprawią jakość danych zgłaszanych zgodnie z EMIR, a tym samym przyniosą wyraźne korzyści organom uprawnionym do dostępu do tych danych, a także podmiotom dokonującym zgłoszeń i repozytoriom transakcji. Na przykład proponowane zmiany dostosowujące wymogi w UE do globalnych wytycznych dotyczących zgłaszania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny przynieść znaczne zmniejszenie kosztów dla podmiotów zgłaszających w ramach kilku jurysdykcji. Podobnie dalsza standaryzacja formatów i stosowanie normy ISO 20022 do celów dokonywania zgłoszeń przez kontrahentów do repozytoriów transakcji wzmocnią w jeszcze większym stopniu automatyzację zgłoszeń, ograniczą problemy związane z jakością danych i przyczynią się do łatwiejszego uzgadniania zgłoszeń, zmniejszając tym samym potrzebę uciążliwych procesów monitorowania przerw w uzgadnianiu.

Chociaż korzyści te przewyższają koszty, jest nieuniknione, że w perspektywie krótkoterminowej zmiany w systemach zgłaszania wynikające z proponowanych regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych pociągną za sobą koszty dla organów, kontrahentów i repozytoriów transakcji. ESMA proponuje harmonogram wdrażania, który powinien pomóc w złagodzeniu wpływu kosztów.

4. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

W art. 1 przedstawiono szczegółowe informacje, które należy zawrzeć w zgłoszeniach.

W art. 2 określono, w jaki sposób należy zgłaszać rozliczane transakcje.

W art. 3 określono warunki mające zastosowanie do zgłoszenia na poziomie pozycji.

W art. 4 określono szczegółowe informacje dotyczące zgłaszania ekspozycji.

W art. 5 określono ogólne zasady zgłaszania kwot nominalnych.

W art. 6 określono ogólne zasady zgłaszania cen.

W art. 7 określono obowiązki dotyczące powiązania zgłoszeń dotyczących instrumentów pochodnych zawartych lub rozwiązanych w wyniku tego samego zdarzenia.

Art. 8 uchyłono rozporządzenie delegowane (UE) nr 148/2013.

W art. 9 przewidziano stosowanie zawartych we wniosku przepisów 18 miesięcy po wejściu rozporządzenia w życie.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 10.6.2022 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości danych podlegających zgłoszeniu repozytoriom transakcji oraz rodzaj zgłoszeń, które należy stosować

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji², w szczególności jego art. 9 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie delegowane (UE) nr 148/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości informacji zostało znacząco zmienione. Ponieważ aby poprawić czytelność ram dotyczących sprawozdawczości i zapewnić spójność z nowymi wykonawczymi standardami technicznymi i innymi standardami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym potrzebne będą dalsze zmiany w rozporządzeniu, należy je uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem.
- (2) Zgłaszanie kompletnych i rzetelnych szczegółowych informacji na temat instrumentów pochodnych, w tym wskazanie zdarzeń biznesowych powodujących zmiany w instrumentach pochodnych, ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznego wykorzystania danych dotyczących instrumentów pochodnych.
- (3) W przypadku gdy kontrakt pochodny składa się z połączenia kontraktów pochodnych, które są negocjowane razem jako wynik jednej umowy gospodarczej, właściwe organy muszą zrozumieć cechy charakterystyczne każdego z tych kontraktów pochodnych. Ponieważ właściwe organy muszą być również w stanie zrozumieć ogólny kontekst, ze zgłoszenia powinno także wynikać, że kontrakt pochodny stanowi część złożonego instrumentu pochodnego. W związku z tym kontrakty pochodne odnoszące się do połączenia kontraktów pochodnych powinny być zgłaszane w oddzielnych zgłoszeniach dla każdego kontraktu pochodnego z wewnętrznym identyfikatorem, aby zapewnić powiązanie między zgłoszeniami.

² Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

- (4) W przypadku kontraktów pochodnych składających się z połączenia kontraktów pochodnych, które należy zgłosić w więcej niż jednym zgłoszeniu, określenie, w jaki sposób istotne informacje na temat kontraktu należy розміścić w zgłoszeniach, a zatem ile zgłoszeń należy przedłożyć, może być trudne. W związku z tym kontrahenci powinni uzgodnić liczbę zgłoszeń zawierających szczegółowe informacje na temat takiego kontraktu, które to zgłoszenia należy przedłożyć.
- (5) W celu umożliwienia elastyczności każdy kontrahent powinien mieć możliwość delegowania do drugiego kontrahenta lub osoby trzeciej obowiązku zgłoszenia kontraktu. Kontrahenci powinni również mieć możliwość wyrażenia zgody na delegowanie do wspólnego podmiotu trzeciego, w tym kontrahenta centralnego („CCP”), obowiązku dokonywania zgłoszeń. W celu zapewnienia jakości danych, w przypadku gdy w imieniu obu kontrahentów dokonywane jest jedno zgłoszenie, powinno ono zawierać wszystkie istotne szczegółowe informacje dotyczące każdego kontrahenta. W przypadku delegowania obowiązku dokonania zgłoszenia powinno ono zawierać pełen zestaw szczegółowych informacji, które zostałyby przekazane przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia.
- (6) Należy zauważyć, że CCP występuje jako strona kontraktu na instrument pochodny. W związku z tym w sytuacji, gdy istniejący kontrakt jest następnie rozliczany przez CCP, powinien on zostać zgłoszony jako kontrakt rozwiązany oraz należy zgłosić nowy kontrakt wynikający z rozliczenia.
- (7) Ważne jest również uznanie, że niektóre instrumenty pochodne, takie jak instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu w systemach obrotu lub na zorganizowanych platformach obrotu znajdujących się poza UE, instrumenty pochodne rozliczane przez CCP lub kontrakty różnic kursowych, są często rozwiązywane i włączane do pozycji, a ryzykiem dla takich instrumentów pochodnych zarządza się na poziomie pozycji. Ponadto to wynikająca z tego pozycja, a nie pierwotne instrumenty pochodne na poziomie transakcji, podlega kolejnym zdarzeniom związanym z cyklem życia kontraktu. Aby umożliwić efektywne i rzetelne zgłaszanie takich instrumentów pochodnych, kontrahenci powinni mieć możliwość dokonywania zgłoszeń na poziomie pozycji. W celu zapewnienia, aby kontrahenci nie stosowali sprawozdawczości na poziomie pozycji w sposób niewłaściwy, należy określić szczegółowe warunki, które należy spełnić, aby dokonywać zgłoszeń na poziomie pozycji.
- (8) Z perspektywy należytego monitorowania koncentracji ekspozycji oraz ryzyka systemowego kwestią zasadniczej wagi jest zapewnienie, by do repozytorium transakcji przekazywane były kompletne i rzetelne informacje dotyczące ekspozycji oraz zabezpieczenia wymienianego między dwoma kontrahentami. Wycena kontraktu według wartości rynkowej lub według modelu wskazuje znak i wielkość ekspozycji związanych z tym kontraktem i uzupełnia określone w kontrakcie informacje dotyczące wartości pierwotnej. W związku z tym jest istotne, aby kontrahenci zgłaszali wyceny kontraktów pochodnych zgodnie ze wspólną metodyką. Ponadto równie ważne jest wprowadzenie wymogu zgłaszania wniesionych i otrzymanych początkowych i zmiennych depozytów zabezpieczających dotyczących danego instrumentu pochodnego. W związku z tym kontrahenci, którzy zabezpieczają swoje instrumenty pochodne, powinni zgłaszać takie szczegółowe informacje dotyczące zabezpieczenia na poziomie transakcji. W przypadku gdy zabezpieczenie oblicza się na podstawie portfela, kontrahenci powinni zgłaszać wniesione i otrzymane początkowe i zmienne depozyty zabezpieczające dotyczące tego portfela przy użyciu niepowtarzalnego kodu określonego przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia. Ten

niepowtarzalny kod powinien określać konkretny portfel, w ramach którego następuje wymiana zabezpieczenia, a także zapewniać możliwość powiązania z tym konkretnym portfelem wszystkich odpowiednich instrumentów pochodnych.

- (9) Kwota nominalna jest podstawową cechą instrumentu pochodnego służącą określeniu zobowiązań związanych z tym instrumentem. Ponadto kwoty nominalne stosuje się jako jeden z mierników służących do oceny ekspozycji, wolumenów obrotu i wielkości rynku instrumentów pochodnych. W związku z tym spójne zgłaszanie kwot nominalnych ma zasadnicze znaczenie. W celu zapewnienia, aby kontrahenci zgłaszali kwoty nominalne w zharmonizowany sposób, należy określić wymaganą metodę obliczania kwoty nominalnej w odniesieniu do produktów różnych rodzajów.
- (10) Podobnie informacje dotyczące wyceny instrumentów pochodnych powinny być zgłaszane w sposób spójny, umożliwiając tym samym właściwym organom weryfikację zgłaszanych ekspozycji, ocenę kosztów i płynności na rynkach instrumentów pochodnych, a także porównanie cen podobnych produktów będących przedmiotem obrotu na różnych rynkach.
- (11) W wyniku zdarzeń związanych z cyklem życia kontraktu, takich jak rozliczanie, przedłużenie lub kompresja, tworzone są, modyfikowane lub rozwiązywane pewne instrumenty pochodne. Aby umożliwić właściwym organom zrozumienie sekwencji zdarzeń występujących na rynku oraz powiązań między zgłaszanymi instrumentami pochodnymi, konieczne jest zapewnienie metody tworzenia powiązań między wszystkimi odnośnymi instrumentami pochodnymi, na które ma wpływ to samo zdarzenie związane z cyklem życia kontraktu. Ponieważ najskuteczniejszy sposób powiązania instrumentów pochodnych może się różnić w zależności od charakteru zdarzenia, należy określić różne metody tworzenia powiązań.
- (12) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (13) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne w zakresie projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o poradę do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010³,
- (14) Aby umożliwić kontrahentom i repozytoriom transakcji podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu dostosowania się do nowych wymogów, datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy odroczyć o 18 miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegółowe informacje, które określa się w zgłoszeniach na podstawie art. 9 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012

1. Zgłoszenia do repozytoriów transakcji dokonywane zgodnie z art. 9 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zawierają kompletne i rzetelne szczegółowe

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

informacje, które dotyczą danego instrumentu pochodnego, określone w tabelach 1, 2 i 3 w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Rzeczone szczegółowe informacje przekazuje się w jednym zgłoszeniu.

2. Zgłaszając zawarcie, zmianę lub rozwiązanie instrumentu pochodnego, kontrahent określa w swoim zgłoszeniu szczegółowe informacje dotyczące rodzaju operacji i rodzaju zdarzenia, jak opisano w polach 151 i 152 w tabeli 2 w załączniku, z którymi to zawarcie, ta zmiana lub to rozwiązanie się wiąże.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeżeli pola w tabelach 1, 2 i 3 w załączniku nie pozwalają na skuteczne zgłoszenie szczegółowych informacji, o których mowa w ust. 1, informacje te przekazuje się w odrębnych zgłoszeniach, jak np. w przypadku, gdy kontrakt pochodny składa się z połączenia kontraktów pochodnych, które są negocjowane razem jako produkt jednej umowy gospodarczej.

Przed upływem terminu zgłoszenia kontrahenci kontraktu pochodnego składającego się z połączenia kontraktów pochodnych, o którym mowa w akapicie pierwszym, uzgadniają liczbę odrębnych zgłoszeń do przesłania do repozytorium transakcji w odniesieniu do tego kontraktu pochodnego.

Kontrahent dokonujący zgłoszenia tworzy powiązanie pomiędzy tymi odrębnymi zgłoszeniami za pomocą identyfikatora, który jest niepowtarzalny na poziomie kontrahenta, a grupą zgłoszeń instrumentów pochodnych, zgodnie z polem 6 w tabeli 2 w załączniku.

4. W przypadku gdy w imieniu obu kontrahentów dokonywane jest jedno zgłoszenie, zawiera ono szczegółowe informacje określone w tabelach 1, 2 i 3 w załączniku w odniesieniu do każdego z kontrahentów.
5. W przypadku gdy jeden kontrahent zgłasza do repozytorium transakcji szczegółowe informacje dotyczące instrumentu pochodnego w imieniu drugiego kontrahenta lub gdy podmiot trzeci zgłasza kontrakt do repozytorium transakcji w imieniu jednego kontrahenta lub obu kontrahentów, zgłaszane szczegółowe informacje obejmują pełen zestaw szczegółowych informacji, które zostałyby zgłoszone, gdyby instrumenty pochodne zostały zgłoszone do repozytorium transakcji oddzielnie przez każdego kontrahenta.

Artykuł 2

Rozliczone transakcje

1. W przypadku gdy szczegółowe informacje dotyczące instrumentu pochodnego zostały już zgłoszone zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a instrument ten jest następnie rozliczany przez kontrahenta centralnego („CCP”), ten instrument pochodny zgłasza się jako rozwiązany, wskazując w polach 151 i 152 w tabeli 2 w załączniku do niniejszego rozporządzenia rodzaj operacji „rozwiązanie” i rodzaj zdarzenia „rozliczenie”. Nowe instrumenty pochodne powstałe w wyniku rozliczenia zgłasza się, wskazując w polach 151 i 152 w tabeli 2 w załączniku do niniejszego rozporządzenia rodzaj operacji „nowy” i rodzaj zdarzenia „rozliczenie”.
2. Jeśli instrument pochodny jest zarówno zawarty w systemie obrotu lub na zorganizowanej platformie obrotu znajdującej się poza Unią, jak i rozliczany przez CCP tego samego dnia, zgłasza się tylko instrumenty pochodne powstałe w wyniku rozliczenia. Te instrumenty pochodne zgłasza się, określając w polach 151 i 152 w tabeli 2 w załączniku rodzaj operacji „nowy” lub rodzaj działania „składnik pozycji”, zgodnie z art. 3 ust. 2, oraz rodzaj zdarzenia „rozliczenie”.

Artykuł 3
Zgłaszanie na poziomie pozycji

1. Po zgłoszeniu szczegółowych informacji na temat instrumentu pochodnego, który kontrahent zawarł, i rozwiązaniu tego instrumentu z powodu włączenia go do pozycji, kontrahent może zastosować zgłoszenie na poziomie pozycji, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) ryzykiem zarządza się na poziomie pozycji;
 - b) zgłoszenia dotyczą instrumentów pochodnych zawartych w systemie obrotu lub na zorganizowanej platformie obrotu znajdującej się poza Unią lub instrumentów pochodnych rozliczanych przez CCP, lub kontraktów różnic kursowych, które są zamienne między sobą i zostały zastąpione odnośną pozycją;
 - c) instrumenty pochodne na poziomie transakcji, o których mowa w polu 154 w tabeli 2 w załączniku, zostały prawidłowo zgłoszone przed ich włączeniem do pozycji;
 - d) inne zdarzenia, które mają wpływ na wspólne pola w zgłoszeniu dotyczącym pozycji, są zgłaszane oddzielnie;
 - e) instrumenty pochodne, o których mowa w lit. b), zostały należycie rozwiązane w drodze wskazania rodzaju operacji „rozwiązanie” w polu 151 w tabeli 2 w załączniku oraz rodzaju zdarzenia „włączenie do pozycji” w polu 152 w tabeli 2 w załączniku;
 - f) powstała w ten sposób pozycja została należycie zgłoszona jako nowa pozycja lub jako aktualizacja istniejącej pozycji;
 - g) zgłoszenia dotyczące pozycji dokonano prawidłowo, z wypełnieniem wszystkich stosownych pól w tabelach 1 i 2 w załączniku oraz w drodze wskazania, że zgłoszenie jest dokonywane na poziomie pozycji, w polu 154 w tabeli 2 w załączniku;
 - h) strony kontraktu na instrument pochodny zgadzają się, że instrument pochodny należy zgłosić na poziomie pozycji.
2. Jeżeli istniejący instrument pochodny ma zostać uwzględniony w zgłoszeniu na poziomie pozycji tego samego dnia, taki instrument pochodny zgłasza się z oznaczeniem rodzaju operacji „składnik pozycji” w polu 151 w tabeli 2 w załączniku.
3. Późniejsze aktualizacje, w tym aktualizacje wyceny, aktualizacje zabezpieczenia i inne zmiany oraz zdarzenia związane z cyklem życia kontraktu, zgłasza się na poziomie pozycji i nie zgłasza się ich na poziomie transakcji w odniesieniu do pierwotnych instrumentów pochodnych, które zostały rozwiązane i włączone do odnośnej pozycji.

Artykuł 4
Zgłaszanie ekspozycji

1. Dane dotyczące zabezpieczenia zarówno dla rozliczonych, jak i nierozliczonych instrumentów pochodnych obejmują wszystkie wniesione i otrzymane zabezpieczenia zgodnie z polami 1–29 w tabeli 3 w załączniku.

2. W przypadku gdy kontrahent 1 dokonuje zabezpieczenia na podstawie portfela, kontrahent 1 lub podmiot odpowiedzialny za zgłaszanie zgłasza do repozytorium transakcji zabezpieczenie wniesione i otrzymane na podstawie portfela zgodnie z polami 1–29 w tabeli 3 w załączniku oraz wskazuje kod identyfikujący portfel zgodnie z polem 9 w tabeli 3 w załączniku.
3. Kontrahenci niefinansowi inni niż ci, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, lub podmioty odpowiedzialne za zgłaszanie w ich imieniu nie są zobowiązani do zgłaszania wyceny zabezpieczeń, wyceny według wartości rynkowej lub wyceny według modelu dotyczących kontraktów określonych w tabelach 2 i 3 w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
4. W przypadku instrumentów pochodnych rozliczanych przez CCP kontrahent 1 lub podmiot odpowiedzialny za zgłaszanie zgłasza wycenę instrumentu pochodnego dostarczoną przez CCP zgodnie z polami 21–25 w tabeli 2 w załączniku.
5. W przypadku instrumentów pochodnych nierozliczanych przez CCP kontrahent 1 lub podmiot odpowiedzialny za zgłaszanie zgłasza, zgodnie z polami 21–25 w tabeli 2 w załączniku do niniejszego rozporządzenia, wycenę instrumentu pochodnego dokonaną zgodnie z metodyką określoną w międzynarodowym standardzie sprawozdawczości finansowej (MSSF) 13 „Ustalanie wartości godziwej”, przyjętym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1126/2008⁴, bez stosowania jakichkolwiek korekt wartości godziwej.

Artykuł 5

Kwota nominalna

1. Kwotę nominalną instrumentu pochodnego, o której mowa w polach 55 i 64 w tabeli 2 w załączniku, określa się w następujący sposób:
 - a) w przypadku swapów, kontraktów terminowych typu future, kontraktów terminowych typu forward i opcji będących przedmiotem obrotu w jednostkach pieniężnych jest to kwota odniesienia;
 - b) w przypadku opcji innych niż te, o których mowa w lit. a), jest ona obliczana na podstawie kursu wykonania;
 - c) w przypadku kontraktów terminowych typu forward innych niż te, o których mowa w lit. a), jest to iloczyn ceny terminowej kontraktu forward i całkowitej ilości nominalnej instrumentu bazowego;
 - d) w przypadku dywidendowych swapów akcyjnych jest to iloczyn ustalonego okresu wykonania i liczby akcji lub jednostek indeksowych;
 - e) w przypadku swapów akcyjnych zmienności jest to kwota nominalna vega;
 - f) w przypadku swapów akcyjnych wariancji jest to kwota wariancji;
 - g) w przypadku kontraktów finansowych na transakcje różnicowe jest to uzyskana kwota ceny początkowej i całkowita ilość nominalna;
 - h) w przypadku zmiennych/stałych swapów towarowych jest to iloczyn stałej ceny i całkowitej ilości nominalnej;

⁴ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

- i) w przypadku swapów towarowych typu zmienna na zmienną – jest to iloczyn ostatniej dostępnej w chwili dokonywania transakcji ceny kasowej bazowego składnika aktywów „nogi” bez spreadu i całkowitej ilości nominalnej „nogi” bez spreadu;
 - j) w przypadku opcji na swapy – jest to kwota nominalna kontraktu bazowego;
 - k) w przypadku instrumentu pochodnego niewymienionego w lit. a)–j), jeżeli kwotę nominalną oblicza się na podstawie ceny bazowego składnika aktywów, a cena ta jest dostępna dopiero w chwili rozliczenia – jest to cena na koniec dnia bazowego składnika aktywów w dniu zawarcia kontraktu.
2. W zgłoszeniu wstępnym kontraktu pochodnego, którego kwota nominalna zmienia się w czasie, określa się kwotę nominalną mającą zastosowanie w dniu zawarcia kontraktu pochodnego oraz harmonogram zmian kwoty nominalnej.
- Zgłaszając harmonogram zmian kwoty nominalnej, kontrahenci wskazują wszystkie następujące elementy:
- (i) nieskorygowaną datę, w której zaczyna obowiązywać powiązana kwota nominalna;
 - (ii) nieskorygowaną datę zakończenia obowiązywania kwoty nominalnej;
 - (iii) kwotę nominalną, która zaczyna obowiązywać w powiązanej nieskorygowanej dacie rozpoczęcia obowiązywania.

Artykuł 6

Cena

1. Cenę instrumentu pochodnego, o której mowa w polach 48 w tabeli 2 w załączniku, określa się w następujący sposób:
 - a) w przypadku swapów z płatnościami okresowymi dotyczącymi towarów jest to stała cena;
 - b) w przypadku kontraktów terminowych typu forward dotyczących towarów i akcji jest to cena terminowa instrumentu bazowego;
 - c) w przypadku swapów dotyczących akcji i kontraktów transakcji różnicowych jest to cena początkowa instrumentu bazowego.
2. Ceny instrumentu pochodnego nie podaje się w polu 48 w tabeli 2 w załączniku, jeżeli jest ona określona w innym polu w tabeli 2 w załączniku.

Artykuł 7

Tworzenie powiązań między zgłoszeniami

Kontrahent dokonujący zgłoszenia lub podmiot odpowiedzialny za zgłaszanie tworzy powiązanie pomiędzy zgłoszeniami dotyczącymi instrumentów pochodnych zawartych lub rozwiązanych w wyniku tego samego zdarzenia, o którym mowa w polu 152 w tabeli 2 w załączniku, w następujący sposób:

- a) w przypadku rozliczania, wstąpienia w prawa, przypisania i wykonania kontrahent zgłasza unikatowy identyfikator transakcji („UTP”) pierwotnego instrumentu pochodnego, który został rozwiązany w wyniku zdarzenia, o którym mowa w polu 152 w tabeli 2 w polu 3 w tabeli 2 w załączniku, w zgłoszeniu lub zgłoszeniach

dotyczących instrumentu pochodnego lub instrumentów pochodnych wynikających z tego zdarzenia;

- b) w przypadku włączenia instrumentu pochodnego do pozycji kontrahent zgłasza UTI pozycji, do której ten instrument pochodny został włączony, w polu 4 w tabeli 2 w załączniku, w zgłoszeniu dotyczącym tego instrumentu pochodnego przesłanym z oznaczeniem rodzaju operacji „składnik pozycji” lub połączenia rodzaju operacji „rozwiązanie” i rodzaju zdarzenia „włączenie do pozycji”;
- c) w przypadku zdarzenia w zakresie posttransakcyjnej redukcji ryzyka („PTRR”) z udziałem dostawcy usług w zakresie PTRR lub kontrahenta centralnego świadczącego usługę PTRR kontrahent zgłasza niepowtarzalny kod identyfikujący to zdarzenie podany przez tego dostawcę usług PTRR lub CCP w polu 5 w tabeli 2 w załączniku we wszystkich zgłoszeniach dotyczących instrumentów pochodnych, które zostały rozwiązane z powodu tego zdarzenia albo wszystkich instrumentów pochodnych z niego wynikających.

Artykuł 8 **Uchylenie**

Rozporządzenie delegowane (UE) nr 148/2013 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9 **Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [do Urzędu Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą w pierwszy poniedziałek po dacie przypadającej 18 miesięcy po dacie wejścia w życie.] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10.6.2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN